

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 listopada 2014 r.

Poz. 1618

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 listopada 2014 r.

w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb otrzymywania, przyznawania, zawieszania, obniżania i wstrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego oraz ich wysokość;
- 2) sposób ustalania wysokości dodatku specjalnego i służbowego w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej;
- 3) szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej uprawniające żołnierzy zawodowych do otrzymywania dodatku specjalnego;
- 4) stanowiska służbowe, których zajmowanie, i jednostki wojskowe, w których pełnienie służby uprawnia do dodatku służbowego.

§ 2. Kwotą bazową w rozumieniu rozporządzenia jest kwota 1500 zł.

§ 3. Żołnierz zawodowy otrzymujący dodatek o charakterze stałym, w okresie skierowania do pełnienia służby poza granicami państwa zachowuje prawo do dodatku należnego przed skierowaniem, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do tego dodatku lub jego wysokość.

Rozdział 2

Dodatek specjalny

§ 4. Żołnierze zawodowi otrzymują dodatek specjalny za szczególne właściwości lub warunki pełnienia służby z tytułu:

- 1) wykonywania lotów w składzie załóg wojskowych statków powietrznych;
- 2) wykonywania bezpośredniej obsługi wojskowych statków powietrznych;
- 3) pełnienia służby w składzie załóg jednostek pływających Marynarki Wojennej wychodzących na morze;
- 4) wykonywania pod wodą zadań z użyciem sprzętu nurkowego;
- 5) wykonywania skoków ze spadochronem;
- 6) wykonywania zadań polegających na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub szkoleniu w tym zakresie;

- 7) wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej;
- 8) pełnienia służby w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub w Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 9) wykonywania czynności polegających na rozminowywaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych;
- 10) pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych;
- 11) wykonywania zadań ratowniczych oraz związanych z zapobieganiem skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniem.

§ 5. Dodatek specjalny przyznaje się od dnia objęcia obowiązków służbowych na stanowisku, na którym żołnierz zawodowy ma obowiązek wykonywania czynności objętych prawem do dodatku specjalnego.

§ 6. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej dodatek ten przysługuje:

- 1) w pełnej wysokości – jeżeli żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym przez okres co najmniej 10 lat;
- 2) w wysokości 1/10 ostatnio pobranej kwoty dodatku specjalnego za każdy rok, w którym żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym – jeżeli żołnierz otrzymywał go przez okres krótszy niż 10 lat, z tym że okres przekraczający sześć miesięcy traktuje się jako pełny rok.

2. Do okresów otrzymywania dodatku, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się okresów pobierania dodatku na podstawie art. 90 ust. 1–1c ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, a także okresów pozostawania w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, jeżeli w tych okresach żołnierz nie wykonywał czynności uprawniających do otrzymywania tego dodatku. Wykonywanie czynności uprawniających do otrzymywania dodatku specjalnego w okresie pozostawania w rezerwie kadrowej lub dyspozycji stwierdza dowódca jednostki wojskowej w rozkazie dziennym, wydanym po zakończeniu wykonywania tych czynności.

3. W przypadku:

- 1) zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej, w razie gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze, określone w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2014 r. poz. 213),
- 2) śmierci, zaginięcia lub uznania za zmarłego żołnierza zawodowego

– w uposażeniu żołnierza za ostatni miesiąc pełnienia zawodowej służby wojskowej uwzględnia się pełną wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1.

4. W razie śmierci żołnierza, zaginięcia lub uznania za zmarłego, wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa się w decyzji przyznającej odprawę pośmiertną.

5. W przypadku żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 i 3, otrzymującego dodatek specjalny na podstawie § 8 ust. 8, § 13 ust. 4, § 15 ust. 7 lub § 17 ust. 4 dla celów ustalenia dodatku specjalnego w ostatnim miesiącu pełnienia służby przyjmuje się kwotę dodatku ustaloną odpowiednio z uwzględnieniem § 8 ust. 1, § 13 ust. 1, § 15 ust. 1 lub § 17 ust. 1.

§ 7. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który utracił prawo do otrzymywania dodatku specjalnego, w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej przysługuje dodatek specjalny w wysokości obowiązującej w dniu zwolnienia ze służby lub wygaśnięcia stosunku służbowego w związku ze śmiercią żołnierza, zaginięciem lub uznaniem za zmarłego.

2. Ustalenie wysokości dodatku specjalnego, obowiązującej w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub wygaśnięcia stosunku służbowego, następuje przez:

- 1) określenie wskaźnika relacji miesięcznej kwoty dodatku do kwoty bazowej – ustalonych z dnia utraty przez żołnierza prawa do otrzymywania dodatku; wskaźnik ten wyraża się w procentach z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 2) pomnożenie kwoty bazowej ustalonej na dzień zwolnienia żołnierza ze służby przez wskaźnik relacji, o którym mowa w pkt 1.

3. W zakresie przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, przepisy § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje loty w składzie załóg wojskowych statków powietrznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 1,80 – piloci, którzy wykonali powyżej 2000 godzin lotu;
- 2) 1,60 – piloci, którzy wykonali powyżej 1500 godzin do 2000 godzin lotu;
- 3) 1,30 – piloci, którzy wykonali powyżej 1100 godzin do 1500 godzin lotu;
- 4) 1,00 – piloci, którzy wykonali powyżej 750 godzin do 1100 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2500 godzin lotu;
- 5) 0,80 – piloci, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 750 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2000 godzin do 2500 godzin lotu;
- 6) 0,60 – piloci, którzy wykonali powyżej 300 godzin do 500 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1500 godzin do 2000 godzin lotu;
- 7) 0,50 – piloci, którzy wykonali do 300 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1000 godzin do 1500 godzin lotu;
- 8) 0,40 – inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 1000 godzin lotu;
- 9) 0,30 – inni członkowie załóg, którzy wykonali do 500 godzin lotu.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, zwiększa się pilotom, którzy wykonują loty samolotem wielozadaniowym F-16, przez okres:

- 1) do 3 lat – o 0,2;
- 2) od 3 do 6 lat – o 0,4;
- 3) od 6 do 9 lat – o 0,7;
- 4) od 9 do 12 lat – o 1,0;
- 5) powyżej 12 lat – o 1,5.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego wykonującego w trakcie szkolenia wojskowego loty na samolocie wielozadaniowym F-16 niebędącym statkiem powietrznym używanym przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który zgodnie z indywidualnym rocznym planem szkolenia i treningu w powietrzu oraz na urządzeniach treningowych i symulatorach w ciągu roku kalendarzowego wykonuje loty w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin – samolotem naddźwiękowym albo
- 2) 40 godzin – innym wojskowym statkiem powietrznym.

W przypadku pełnienia służby wojskowej na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę godzin lotów przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych zajmowania stanowiska służbowego.

5. Do liczby godzin lotów, o których mowa w ust. 1 i 4, wlicza się czas lotów:

- 1) w składzie załóg wojskowych statków powietrznych wykonanych w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej;
- 2) w składzie załóg wojskowych statków powietrznych oraz innych niż wojskowe statkach powietrznych wykonanych w okresie pełnienia zawodowej służby wojskowej w trakcie szkolenia lotniczego.

6. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 4 pkt 2.

7. Dla celów ustalania godzin lotu, o których mowa w ust. 1, czas lotu personelu latającego jest liczony od chwili, gdy statek powietrzny rozpoczyna poruszać się za pomocą własnej mocy z zamiarem wykonania startu, do chwili wyłączenia silnika po zakończonym locie, a w odniesieniu dla załóg śmigłowców liczony jest od chwili uruchomienia silnika do zatrzymania łopat wirnika po zakończonym locie, z tym że czas lotu wykonanego:

- 1) statkiem powietrznym realizującym zadania w strefie działań wojennych – przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;
- 2) samolotem naddźwiękowym albo śmigłowcem pokładowym lotnictwa Marynarki Wojennej – przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 2,0;
- 3) samolotem odrzutowym poddźwiękowym – przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5;
- 4) innym niż wymienionym w pkt 1 i 2 śmigłowcem – przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,2.

8. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin lotu określonej w ust. 4, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

- 1) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę lotu wykonanego w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – jeżeli żołnierz wykonywał loty wyłącznie samolotem naddźwiękowym;
- 2) 1/40 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę lotu wykonanego w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – w innym niż określony w pkt 1 przypadku.

9. Dodatek specjalny ustalony w sposób określony w ust. 8 wypłaca się żołnierzowi zawodowemu do dnia wykonania liczby godzin lotu określonej w ust. 4.

10. Przepisów § 8 ust. 4 i 6 nie stosuje się do żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, zajmującego stanowisko służbowe posiadające dodatkową nazwę „instruktor – pilot”, określone w etacie jednostki wojskowej, wymagające doświadczenia lotniczego związanego z planowaniem i modelowaniem procedur użycia lotnictwa w realizacji operacji powietrznych w wymiarze narodowym i sojuszniczym. Liczbę godzin lotów w danym roku kalendarzowym określa w indywidualnym rocznym planie szkolenia i treningu w powietrzu oraz na urządzeniach treningowych i symulatorach Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych. W przypadku niewykonania w roku kalendarzowym normy godzin lotu, określonej w indywidualnym rocznym planie szkolenia i treningu w powietrzu oraz na urządzeniach treningowych i symulatorach, przepisy ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio, uwzględniając normę godzin lotu zawartą w indywidualnym rocznym planie szkolenia i treningu w powietrzu oraz na urządzeniach treningowych i symulatorach.

§ 9. 1. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w § 8 ust. 1, posiadającemu co najmniej dziesięcioletni staż zawodowej służby wojskowej pełnionej w składzie personelu latającego, który wykonał w roku kalendarzowym loty w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin – samolotem naddźwiękowym albo
- 2) 40 godzin – innym wojskowym statkiem powietrznym

– po zakończeniu roku kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny w wysokości 300% kwoty pobieranego dodatku specjalnego o charakterze stałym.

2. Wysokość jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, ulega zwiększeniu o 20% kwoty pobieranego przez żołnierza zawodowego dodatku specjalnego o charakterze stałym, za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego ponad dziesięć lat, nie więcej jednak niż do wysokości 600%.

3. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 1 pkt 2.

4. Dla celów ustalania jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się staż zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w § 8 ust. 5 pkt 2, pełnionej w składzie personelu latającego oraz kwotę dodatku o charakterze stałym, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2, ustalone na ostatni dzień roku kalendarzowego, za który żołnierzowi zawodowemu jest przyznawany ten dodatek.

5. Jednorazowy dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się również żołnierzowi zawodowemu, który w trakcie roku kalendarzowego został zwolniony ze stanowiska służbowego, o którym mowa w § 8 ust. 1, i przeniesiony do rezerwy kadrowej w związku ze skierowaniem na studia lub naukę do szkoły wojskowej albo niewojskowej oraz na staż, kurs lub specjalizację. Dodatek ustala się na podstawie stażu zawodowej służby wojskowej w składzie załóg wojskowych statków powietrznych oraz innych niż wojskowe statkach powietrznych, o których mowa w § 8 ust. 5 pkt 2, oraz kwoty dodatku o charakterze stałym, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2, ustalone na ostatni dzień zajmowania stanowiska służbowego przed przeniesieniem do rezerwy kadrowej. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który w trakcie miesiąca kalendarzowego wykonywał loty oznaczone statusem HEAD, po zakończeniu miesiąca kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Funkcje pełnione na pokładzie statku powietrznego	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od liczby godzin wykonanych lotów				
	powyżej 750 do 1000	powyżej 1000 do 1500	powyżej 1500 do 2000	powyżej 2000 do 3000	powyżej 3000
dowódca statku powietrznego	do 0,8	do 0,9	do 1,1	do 1,2	do 1,5
drugi pilot	do 0,6	do 0,7	do 0,9	do 1,0	do 1,2
nawigator pokładowy	do 0,4	do 0,5	do 0,7	do 0,8	do 1,0
technik (inżynier) pokładowy	do 0,2	do 0,3	do 0,4	do 0,5	do 0,7

2. Przy określaniu wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się liczbę lotów wykonanych w trakcie miesiąca kalendarzowego, poziom wyszkolenia specjalistycznego żołnierza zawodowego oraz posiadane przez niego uprawnienia lotnicze, stopień trudności i złożoności wykonywanych zadań służbowych, a także uciążliwości i zagrożenia, które wystąpiły w trakcie wykonywania lotów.

§ 11. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 8, który wykonuje loty w składzie załogi wojskowego statku powietrznego, przyznaje się za każdą godzinę lotu dodatek specjalny w wysokości 1/30 najniższej miesięcznej kwoty dodatku specjalnego należnego pilotowi lub innemu członkowi załogi, w wysokości określonej odpowiednio w § 8 ust. 1 pkt 7 lub 9.

§ 12. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje bezpośrednią obsługę wojskowych statków powietrznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) do 0,10 – który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku do 10 lat;
- 2) do 0,20 – który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku od 10 do 20 lat;
- 3) do 0,30 – który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku powyżej 20 lat.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,10 żołnierzom zawodowym wykonującym bezpośrednią obsługę samolotów wielozadaniowych F-16 lub śmigłowców pokładowych lotnictwa Marynarki Wojennej albo statków powietrznych przeznaczonych do wykonywania zadań transportu powietrznego o statusie HEAD.

3. Stanowiskami służbowymi objętymi prawem do dodatku, o którym mowa w ust. 1, są stanowiska służbowe w pododdziałach technicznych jednostek wojskowych, w których dokonuje się obsługi wojskowych statków powietrznych, oznaczone w etatach jednostek wojskowych cechą korpusu osobowego sił powietrznych – 22, cechą grupy osobowej inżynierijno-lotniczej – J oraz symbolem specjalności wojskowej:

- 1) eksploatacja lotniczych urządzeń radioelektronicznych – 04 lub 24;
- 2) eksploatacja osprzętu lotniczego – 05 lub 27;
- 3) eksploatacja samolotów – 06 lub 28;
- 4) eksploatacja śmigłowców – 07 lub 33;
- 5) eksploatacja uzbrojenia lotniczego – 10 lub 38;
- 6) eksploatacja lotniczych urządzeń fotograficznych – 22;
- 7) eksploatacja lotniczych urządzeń noktowizyjnych – 23;
- 8) obsługa osprzętu lotniczego – 65;
- 9) obsługa lotniczych urządzeń fotograficznych – 61;
- 10) obsługa lotniczych urządzeń radioelektronicznych – 62;
- 11) obsługa techniczna samolotów poddźwiękowych – 67;
- 12) obsługa techniczna samolotów naddźwiękowych – 68;
- 13) obsługa techniczna samolotów transportowych – 69;

- 14) obsługa techniczna śmigłowców – 74;
15) obsługa uzbrojenia lotniczego – 78.

4. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza oraz posiadane przez niego uprawnienia w zakresie obsługi statków powietrznych, stopień trudności i złożoności wykonywanych zadań, liczbę podległych lub nadzorowanych żołnierzy, a także uciążliwości i zagrożenia związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 13. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący etatowe stanowisko w składzie załogi jednostki pływającej Marynarki Wojennej, który wychodzi na morze na tej lub innej jednostce pływającej Marynarki Wojennej, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Rodzaj jednostki pływającej	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od czasu służby w składach etatowych załóg jednostek pływających		
	do 5 lat	powyżej 5 lat do 10 lat	powyżej 10 lat
okręty podwodne	0,40	0,50	0,60
okręty nawodne	0,20	0,30	0,40
pozostałe jednostki pływające	0,15	0,20	0,30

2. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w składzie załogi jednostki pływającej Marynarki Wojennej przebywa na morzu w łącznym wymiarze nie niższym niż 30 dni w ciągu roku kalendarzowego, w czasie nie krótszym niż 6 godzin dziennie. W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę dni przebywania na morzu przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych zajmowania stanowiska służbowego. Czas przebywania jednostki pływającej Marynarki Wojennej na morzu jest liczony od chwili minięcia głowic falochronów wejściowych do portu przy wyjściu na morze do chwili minięcia tych głowic przy wejściu do portu.

3. Do czasu służby w składach etatowych załóg jednostek pływających Marynarki Wojennej, o którym mowa w ust. 1, oraz do czasu przebywania na morzu, o którym mowa w ust. 2, wlicza się odpowiednio czas służby w składach etatowych załóg jednostek pływających oraz dni przebywania na morzu w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

4. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego wychodził na jednostkach pływających Marynarki Wojennej na morze w wymiarze niższym niż określony w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej w ust. 1, za każdy dzień w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w którym żołnierz wypływał na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dziennie. Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 13, który wykonuje czynności służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej, przyznaje się za każdy dzień zaokrętowania połączonego z wyjściem na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dodatek w wysokości 1/30 najniższej miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 13 ust. 1, uzależnionej od rodzaju jednostki pływającej, na której żołnierz wykonywał obowiązki służbowe.

§ 15. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje zadania pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,60 – który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 1500 godzin;
- 2) 0,50 – który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 1000 do 1500 godzin;
- 3) 0,40 – który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze powyżej 500 do 1000 godzin;
- 4) 0,30 – który wykonał pod wodą zadania w łącznym wymiarze do 500 godzin.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,30 żołnierzom zawodowym wykonującym nurkowania w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową.

3. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach wykonywania zadań służbowych w ciągu roku kalendarzowego przebywa pod wodą w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin – w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową;
- 2) 60 godzin – w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 90 godzin – w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę godzin wykonywania zadań pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego, przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych zajmowania stanowiska służbowego.

4. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego zadań pod wodą w różnym sprzęcie nurkowym przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 3 pkt 3, z tym że czas pobytu pod wodą:

- 1) w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;
- 2) w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo o zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

5. Do czasu wykonywania zadań pod wodą, o którym mowa w ust. 1 i 3, wlicza się czas wykonywania zadań pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

6. Dla celów ustalania łącznego czasu wykonywania zadań pod wodą, o którym mowa w ust. 1, czas przebywania pod wodą jest liczony od chwili rozpoczęcia zanurzania pod wodę do chwili zakończenia wynurzenia spod wody. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin pobytu pod wodą określonej w ust. 3 albo w ust. 4, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

- 1) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – jeżeli żołnierz wykonywał zadania w głębinowym sprzęcie nurkowym zasilanym mieszaniną oddechową;
- 2) 1/60 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 1/90 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę pobytu pod wodą w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 15, który wykonuje zadania pod wodą z użyciem sprzętu nurkowego albo zadania w warunkach sztucznie podwyższonego ciśnienia atmosferycznego, przyznaje się za każdą godzinę wykonywania tych zadań dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 15 ust. 1 pkt 4.

§ 17. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje skoki ze spadochronem, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,45 – żołnierz, który wykonał powyżej 1000 skoków ze spadochronem;
- 2) 0,40 – żołnierz, który wykonał powyżej 500 do 1000 skoków ze spadochronem;
- 3) 0,35 – żołnierz, który wykonał powyżej 300 do 500 skoków ze spadochronem;
- 4) 0,30 – żołnierz, który wykonał powyżej 100 do 300 skoków ze spadochronem;
- 5) 0,20 – żołnierz, który wykonał do 100 skoków ze spadochronem.

2. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym wykonuje w ciągu roku kalendarzowego co najmniej:

- 1) 20 skoków ze spadochronem – jeżeli żołnierz pełni służbę w charakterze wojskowego instruktora spadochronowego;
- 2) 5 skoków ze spadochronem – innemu żołnierzowi.

W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę skoków ze spadochronem przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych zajmowania stanowiska służbowego.

3. Do liczby wykonanych skoków ze spadochronem, o których mowa w ust. 1 i 2, wlicza się skoki ze spadochronem wykonane w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

4. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby skoków określonej w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny przyznaje się w wysokości:

- 1) 1/20 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 – za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, jeżeli żołnierz pełni służbę w charakterze instruktora spadochronowego;
- 2) 1/5 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 – za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w innym niż określony w pkt 1 przypadku.

Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 18. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 17, przyznaje się za każdy skok ze spadochronem wykonany w trakcie szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku, wypłacanej żołnierzom na podstawie § 17 ust. 1 pkt 5.

§ 19. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w Jednostce Wojskowej Nr 2305, który wykonuje zadania polegające na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub uczestniczy w szkoleniu w tym zakresie, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

Rodzaj zajmowanego stanowiska służbowego, ze względu na stopień etatowy stanowiska	Mnożnik kwoty bazowej, w zależności od czasu służby pełnionej w Jednostce Wojskowej Nr 2305		
	do 3 lat	powyżej 3 lat do 6 lat	powyżej 6 lat
stanowisko przewidziane dla oficera starszego	od 1,10 do 1,30	od 1,40 do 1,80	od 1,90 do 2,20
stanowisko przewidziane dla oficera młodszego	od 0,90 do 1,10	od 1,20 do 1,30	od 1,40 do 1,60
stanowisko przewidziane dla podoficera lub szeregowego zawodowego	od 0,80 do 0,90	od 1,00 do 1,10	od 1,20 do 1,40

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, stopień trudności i złożoności powierzanych zadań, liczbę podległych żołnierzy oraz stopień niebezpieczeństwa utraty przez niego zdrowia lub życia, inne uciążliwości i niebezpieczeństwa związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego, a także poziom wyszkolenia wojskowego i specjalistycznego żołnierza.

§ 20. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe określone grupą osobową operacyjno-rozpoznawczą lub dochodzeniowo-śledczą, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze w Żandarmerii Wojskowej, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) do 0,30 – w przypadku żołnierza, który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku do 10 lat;
- 2) do 0,40 – w przypadku żołnierza, który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku od 10 do 20 lat;
- 3) do 0,50 – w przypadku żołnierza, który pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku powyżej 20 lat.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się stopień trudności i złożoności powierzanych zadań oraz efekty uzyskiwane w trakcie ich realizowania, a także poziom doświadczenia i wyszkolenia specjalistycznego żołnierza.

3. Do czasu uprawniającego do przyznania dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się czas dotychczasowego pełnienia czynnej służby wojskowej w wojskowych organach ścigania i wojskowych służbach specjalnych.

§ 21. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego otrzymuje miesięczny dodatek specjalny w wysokości od 0,04 do 2,5 kwoty bazowej.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, zakres tych obowiązków oraz posiadane kwalifikacje zawodowe.

§ 22. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w etatowych patrolach rozminowania, który wykonuje czynności polegające na rozminowywaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny do wysokości 0,60 kwoty bazowej.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się stopień niebezpieczeństwa utraty zdrowia lub życia oraz inne uciążliwości i niebezpieczeństwa w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, a także poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza.

§ 23. 1. Żołnierz zawodowy, który pełni służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, otrzymuje miesięczny dodatek specjalny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,05;
- 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,06;
- 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,08;
- 4) przy czwartym stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,12.

2. Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe, są stanowiska, z których zakresu zadań wynika konieczność wykonywania obowiązków służbowych przez co najmniej połowę obowiązującego miesięcznego czasu służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, których wykaz stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, za służbę pełnioną w warunkach określonych w pkt 1 ppkt 1, 2, 4, 7 i 11, pkt 2 ppkt 1, 2, 4 i 6 oraz w pkt 4 ppkt 9 załącznika do rozporządzenia, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502).

4. Pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 3, dokonują organy wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy.

5. Zaliczenia stanowisk służbowych do określonego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości dokonuje dowódca jednostki wojskowej na podstawie protokołu powołanej w tym celu komisji, określającego stanowiska służbowe oraz stopień szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości występujący na tych stanowiskach oraz przeciętny miesięczny wymiar czasu służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych na tych stanowiskach.

6. Wypłatę dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się po osiągnięciu poprawy warunków służby, potwierdzonej pomiarami środowiskowymi lub po wyeliminowaniu czynników, które stanowiły uzasadnienie dla przyznania dodatku.

§ 24. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu poza macierzystą jednostką wojskową zadania związane z bezpośrednim udziałem w zapobieganiu skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniu albo zadania ratownicze przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 0,03 kwoty bazowej za każdą rozpoczętą dobę wykonywania tych zadań.

Rozdział 3

Dodatek służbowy

§ 25. 1. Żołnierz zawodowy otrzymuje miesięczny dodatek służbowy z tytułu zajmowania stanowiska służbowego, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) dowódcy batalionu, dywizjonu, eskadry, okrętu II rangi lub grupy okrętów albo głównego księgowego w jednostce sektora finansów publicznych realizującej wydatki publiczne – od 0,10 do 0,30;
- 2) dowódcy kompanii, baterii, klucza, szwadronu, grupy pomocniczych jednostek pływających lub grupy ratownictwa morskiego albo okrętu III lub IV rangi – od 0,05 do 0,10;

- 3) szefa pododdziału wymienionego w pkt 1 lub 2 albo bosmana okrętowego – od 0,03 do 0,05;
- 4) lekarza lub lekarza dentysty:
 - a) w wojskowej komisji lekarskiej – od 0,70 do 1,00,
 - b) w jednostce wojskowej pokrywającej wydatki z budżetu państwa, z zastrzeżeniem lit. c – od 0,30 do 0,50,
 - c) w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, w dowództwach Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, Inspektoracie Wojskowej Służby Zdrowia, Dowództwie Garnizonu Warszawa, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej – od 0,10 do 0,30;
- 5) kontrolera ruchu lotniczego – od 0,30 do 0,50.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się charakter zadań realizowanych przez jednostkę organizacyjną, liczbę podległych żołnierzy i pracowników wojska, a także stopień wywiązywania się żołnierza z powierzonych zadań.

3. Stanowiskami służbowymi lekarzy i lekarzy dentystów, w rozumieniu ust. 1 pkt 4, są stanowiska służbowe, które w etatach oznaczono cechą korpusu osobowego medycznego – 40 oraz cechą grupy osobowej lekarzy – A lub lekarzy dentystów – B, bez względu na nazwę tych stanowisk.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu posiadającemu prawo wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty.

5. Stanowiskami służbowymi kontrolerów ruchu lotniczego w rozumieniu ust. 1 pkt 5 są stanowiska służbowe, które w etatach jednostek wojskowych oznaczono cechą korpusu osobowego sił powietrznych – 22 oraz cechą grupy osobowej ruchu lotniczego – E, bez względu na symbol specjalności wojskowej i nazwę tych stanowisk.

6. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu posiadającemu ważną licencję wojskowego kontrolera ruchu lotniczego na okres nie dłuższy niż czas ważności wpisany do licencji uprawnień lotniczych.

7. Mnożniki kwoty bazowej określone w ust. 1 pkt 5 zwiększa się żołnierzom zawodowym z tytułu uzyskania każdego następnego uprawnienia lotniczego wpisanego do licencji, o której mowa w ust. 6:

- 1) instruktorskiego – o 0,50;
- 2) operacyjnego lub uzupełniającego – o 0,10.

§ 26. 1. Żołnierz zawodowy otrzymuje miesięczny dodatek służbowy, z tytułu pełnienia służby w następujących jednostkach organizacyjnych, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) ataszacie obrony przy przedstawicielstwie dyplomatycznym Rzeczypospolitej Polskiej – od 0,10 do 0,50;
- 2) w Jednostce Wojskowej Nr 2305, Jednostce Wojskowej Nr 4101, Jednostce Wojskowej Nr 4026 albo Oddziale Specjalnym Żandarmerii Wojskowej w Warszawie – 0,30;
- 3) w kompanii reprezentacyjnej Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego lub w Orkiestrze Reprezentacyjnej Wojska Polskiego – 0,15.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepis § 25 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. W zakresie przyznawania dodatku służbowego przepisy § 5, § 6 ust. 1–4 i § 7 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Dodatek za długoletnią służbę wojskową

§ 28. 1. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się dodatek za długoletnią służbę wojskową w wysokości 300 zł.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, zwiększa się żołnierzowi zawodowemu o kwotę:

- 1) po trzech latach służby wojskowej – 3%,
- 2) po sześciu latach służby wojskowej – 6%,
- 3) po dziewięciu latach służby wojskowej – 9%,

- 4) po dwunastu latach służby wojskowej – 12%,
 - 5) po piętnastu latach służby wojskowej – 15%
- należnego uposażenia zasadniczego.

3. Dodatek określony w ust. 2 pkt 5 zwiększa się o kwotę 1% należnego uposażenia zasadniczego za każdy kolejny rok służby wojskowej pełnionej ponad piętnaście lat, nie więcej jednak niż do wysokości 35% po 35 latach służby wojskowej.

§ 29. Do okresu służby wojskowej, o którym mowa w § 28, uwzględnia się okresy:

- 1) pełnienia zawodowej służby wojskowej;
- 2) służby pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego;
- 3) służby przygotowawczej;
- 4) odbywania:
 - a) zasadniczej służby wojskowej,
 - b) nadterminowej zasadniczej służby wojskowej,
 - c) przeszkolenia wojskowego,
 - d) ćwiczeń wojskowych,
 - e) okresowej służby wojskowej;
- 5) pełnienia służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
- 6) służby w formacjach, o których mowa w art. 17a ust. 1 ustawy.

Rozdział 5

Dodatek motywacyjny

§ 30. 1. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się miesięczny dodatek motywacyjny ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,07 – posiadający trzecią klasę kwalifikacyjną;
- 2) 0,10 – posiadający drugą klasę kwalifikacyjną;
- 3) 0,17 – posiadający pierwszą klasę kwalifikacyjną;
- 4) 0,27 – posiadający mistrzowską klasę kwalifikacyjną.

2. W przypadku wyznaczenia żołnierza zawodowego posiadającego odpowiedni rodzaj klasy kwalifikacyjnej na stanowisko służbowe oznaczone inną specjalnością wojskową, do czasu uzyskania klasy kwalifikacyjnej w dotychczasowym rodzaju o specjalności zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym, uznaje się go za spełniającego warunek posiadania klasy kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 4 ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesiące, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po objęciu stanowiska służbowego, którą oznaczono zajmowane przez niego stanowisko służbowe.

§ 31. 1. Dodatek, o którym mowa w § 30 ust. 1, wstrzymuje się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym:

- 1) opinia służbowa, w której wystawiono żołnierzowi ogólną ocenę niższą niż dobra, stała się ostateczna;
- 2) wydano decyzję (rozkaz) o utracie przez żołnierza zawodowego posiadanej trzeciej klasy kwalifikacyjnej;
- 3) żołnierz zawodowy w nakazanym terminie nie potwierdził posiadanej trzeciej klasy kwalifikacyjnej.

2. Dodatek, o którym mowa w § 30 ust. 1, obniża się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym:

- 1) wydano decyzję (rozkaz) o utracie przez żołnierza zawodowego posiadanej klasy kwalifikacyjnej o specjalności wojskowej zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym,
- 2) żołnierz zawodowy w nakazanym terminie nie potwierdził posiadanej klasy kwalifikacyjnej o specjalności wojskowej zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym

– jeżeli żołnierz posiadał wyższą niż trzecia klasę kwalifikacyjną.

Rozdział 6

Dodatek funkcyjny

§ 32. 1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości ustalonej przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) w razie powierzenia funkcji organu jednoosobowego uczelni wojskowej lub jego zastępcy – do 2,2;
- 2) w razie powierzenia funkcji kierownika jednostki organizacyjnej tej uczelni lub jego zastępcy – do 1,5.

2. Żołnierzowi zawodowemu, któremu powierzono w instytucie badawczym pełnienie funkcji, w trybie określonym w art. 25a ustawy, przysługuje dodatek funkcyjny, w wysokości ustalonej przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej – do 1,6.

3. Ustalając wysokość dodatku funkcyjnego, uwzględnia się wielkość jednostki organizacyjnej, którą kieruje żołnierz zawodowy, oraz zakres obowiązków i odpowiedzialności, sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz posiadane kwalifikacje zawodowe, a także:

- 1) w razie powierzenia funkcji prorektora, o której mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16C;
- 2) w razie powierzenia funkcji dziekana lub dyrektora instytutu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16B;
- 3) w razie powierzenia funkcji prodziekana, o której mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16A;
- 4) w razie powierzenia funkcji dyrektora instytutu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16A;
- 5) w razie powierzenia funkcji kierownika zakładu lub katedry albo zastępcy dyrektora instytutu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16;
- 6) w razie powierzenia innych niż wymienione w pkt 4 i 5 funkcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 15C.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. Dla celów, o których mowa w § 6 ust. 1 lub § 7 ust. 1, okres:

- 1) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku o charakterze stałym dla personelu latającego, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 9 ust. 1;
- 2) pobierania przez żołnierza zawodowego dodatku za bezpośrednią obsługę statków powietrznych do dnia 30 czerwca 2004 r. oraz zajmowania przez żołnierza zawodowego od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 września 2007 r. stanowiska służbowego, o którym mowa w § 12 ust. 1, traktuje się jako okres pobierania dodatku, o którym mowa w § 12 ust. 1;
- 3) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku o charakterze stałym za służbę na morzu, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 13 ust. 1;
- 4) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego w charakterze nurka lub płetwonurka do dnia 30 czerwca 2004 r., w których wykonywał on normy roczne przebywania pod wodą określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 666, z późn. zm.¹⁾), traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 15 ust. 1;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 1355, 1623 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 502, 542 i 696.

- 5) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku desantowego o charakterze stałym, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 17 ust. 1;
- 6) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego do dnia 30 czerwca 2004 r. w Jednostce Wojskowej Nr 2305, traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 19 ust. 1;
- 7) otrzymywania w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej dodatku:
 - a) dla żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych i Żandarmerii Wojskowej oraz
 - b) specjalnego z tytułu wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub zabezpieczenia operacyjnego w Wojskowych Służbach Informacyjnych oraz operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej, oraz
 - c) specjalnego za wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej albo czynności operacyjno-rozpoznawczych lub analityczno-informacyjnych w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego– traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 20 ust. 1 albo § 21 ust. 1;
- 8) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego do dnia 30 czerwca 2004 r., w składzie etatowych patroli rozminowania traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 22 ust. 1;
- 9) pobierania przez żołnierza zawodowego dodatku za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 23 ust. 1.

§ 34. Do okresu służby, od którego uzależniona jest wysokość dodatku specjalnego, o którym mowa w § 12 ust. 1, wlicza się okresy:

- 1) pobierania przez żołnierza w okresie czynnej służby wojskowej dodatku za bezpośrednią obsługę statków powietrznych do dnia 30 czerwca 2004 r.;
- 2) zajmowania przez żołnierza zawodowego, po dniu 1 lipca 2004 r., stanowiska służbowego, o którym mowa w § 12 ust. 3.

§ 35. 1. Dowódcy jednostek wojskowych, w okresie do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wydadzą decyzje przyznające dodatek za długoletnią służbę wojskową według nowych stawek tego dodatku.

2. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia otrzymują dodatek służbowy z tytułu zajmowania stanowiska służbowego kontrolera ruchu lotniczego, otrzymują nadal ten dodatek służbowy według dotychczasowych przepisów, nie dłużej jednak niż do czasu utraty ważności posiadanych licencji kontrolera ruchu lotniczego lub informatora służby informacji lotniczej.

3. Dotychczasowe decyzje przyznające dodatki do uposażenia zachowują ważność, nie dłużej jednak niż na czas w nich określony, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1151), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 10 listopada 2014 r. (poz. 1618)

WYKAZ SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŹLIWYCH WARUNKÓW PEŁNIENIA SŁUŻBY PRZEZ ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH

1. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla pierwszego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie;
- 3) praca w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C;
- 4) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone;
- 5) praca w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w wodzie lub błocie;
- 6) praca w zaciemnionych pomieszczeniach, w których natężenie oświetlenia elektrycznego ze względów technologicznych jest poniżej wartości określonych w Polskich Normach w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych;
- 7) narażenie na drgania o ogólnym działaniu na człowieka;
- 8) praca w pomieszczeniach, w których ze względów technologicznych albo ze względu na rodzaj wykonywanej służby stosowane jest wyłącznie oświetlenie elektryczne;
- 9) praca w radiowych obiektach nadawczych i centrach radiodbiornych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych;
- 10) obsługa aparatury w gabinetach fizykoterapii;
- 11) narażenie na działanie promieniowania laserowego.

2. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla drugiego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie;
- 3) narażenie na obniżone lub podwyższone ciśnienie wynikające z procesu technologicznego, w szczególności w komorach ciśnieniowych i kesonowych;
- 4) narażenie na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne;
- 5) praca w pomieszczeniach zlokalizowanych całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu – zgodnie z ogólnymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 6) narażenie na hałas;
- 7) praca przy montażu, demontażu, konserwacji i naprawie akumulatorów;
- 8) praca przy magazynowaniu i dystrybucji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym;
- 9) załadunek, rozładunek, transport i magazynowanie paliw oraz uzupełnianie nimi sprzętu;
- 10) praca w warunkach narażenia na działanie szkodliwych czynników biologicznych zakwalifikowanych do 2–4 grupy zagrożenia, których wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 222¹ § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla trzeciego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie substancji, preparatów lub czynników o działaniu rakotwórczym lub mutagennym, których wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 222 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) narażenie na promieniowanie jonizujące;
- 3) narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) przewijanie kabli oraz remont i konserwacja linii kablowej w osłonie ołowianej.

4. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla czwartego stopnia szkodliwości:

- 1) wytwarzanie, remontowanie, niszczenie oraz magazynowanie i transportowanie materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych;
- 2) wytwarzanie, magazynowanie, transportowanie oraz napełnianie i instalowanie zbiorników gazów sprężonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem;
- 3) narażenie na działanie fazy ciekłej lub gazowej paliw, w szczególności benzyny, RMN oraz niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym – w laboratoriach oraz przy pracach naukowo-badawczych z tymi materiałami;
- 4) wykonywanie prób z bronią i materiałami wybuchowymi;
- 5) praca przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem, wykonywana zgodnie z przepisami w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach i instalacjach energetycznych;
- 6) rozbudowa, remont, konserwacja kanalizacji teletechnicznej oraz naprawa i konserwacja linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych;
- 7) praca wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni;
- 8) praca przy neutralizacji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym;
- 9) narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich;
- 10) praca w kontakcie z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi albo zwierzętami;
- 11) praca w bezpośrednim kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu;
- 12) praca na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m od poziomu terenu.